

зиционери разбират, че предстои да се определи насоката към окончателна развръзка, мъчната борба за демокрация навлиза в нова, последна фаза. „Срещу развилнялата се бруталност на терористичната власт трябваше да се излезе само с идеи, мисъл, слово, пример.“ През септември 1945 г. се прави дебел пробив в едногодишното управление на комунистите. Появяват се три опозиционни вестника: „Свободен народ“ на БРСДП(о), „Народно земеделско знаме“ – БЗНС „Н. Петков“ и „Знаме“ на ДП. Печатат се и няколко седмичника и др. В Габрово опозиционният печат е посрещнат възторжено. „На 15 септември 1945 г. излезе първият брой на в. „Свободен народ“, започна да излиза и опозиционното зелено „Народно земеделско знаме“. Тези два вестника бяха тези, които ни подкрепяха в съпротивата против комунистическата диктатура... Четяхме ги от ръка на ръка, а някои статии – на наши събрания. Опозиционният печат беше нещо голямо, очаквахме го всеки ден. Това беше опора за нас в Габрово“¹⁰ – пише Христо Аврамов, един от участниците в тези събития. В опозиционните вестници пишат много габровци, съобщавайки за репресиите, преследванията и др.

След пробива, който опозицията прави през лятото на 1945 г., започвайки прояви, чрез свои вестници и организации, „властващите от най-долу до върховете станаха още по-нападателни. Пазителите на властта – още по-свирепи“. Започват системно да разпространяват слухове за „разкрити“ конспирации, за обезвредени кулашки бойни групи, които разполагали с „оръжие от немски и американски произход“. Процеси и присъди се занижат срещу множество млади хора, обвинени, че са били замесени в заговори и конспирации.

Най-ярко се откроява борбата на опозицията в Габрово по време на изборите за ВНС – 1946 г., и след това.

През лятото на 1946 г. габровската деятелка на БЗНС „Н. Петков“ Елисавета поп Антонова е натоварена от ръководството в София – Никола Петков и Георги Йорданов Илчов, да посети някои лидери на политическите сили и да сондира тяхното мнение за откъсването им от комунистите и ОФ и съз-